Tef

— AH AH ESMERLERDEN HOŞLANMADIĞINI ÖĞRENİNCE BEY NİMDEN VURULMUŞA DÖNDÜM.

Bir OTOMOBİLİN

Lâstiğe ihtiyacı olur da.

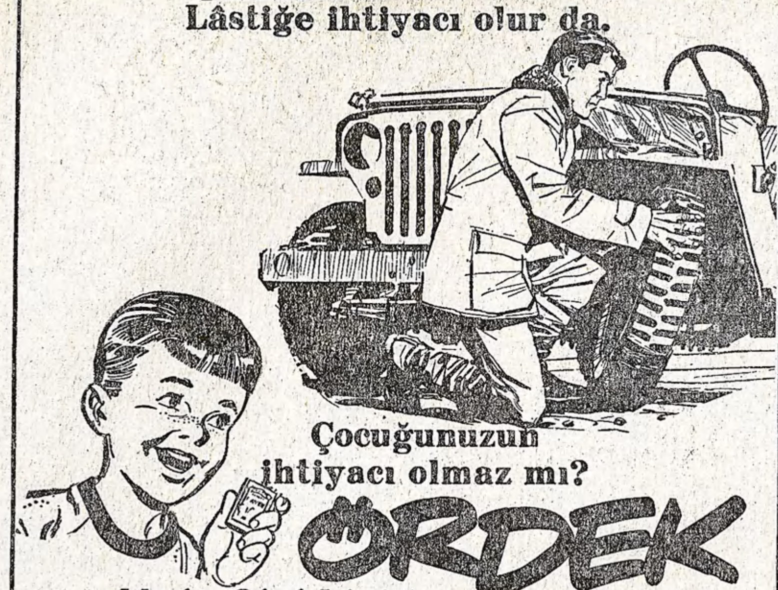

Çocuğunuzun ihtiyacı olmaz mı?

ÖRDEK

Marka Okul Lâstiği

YALNIZ OKULLARDA ÇOCUKLAR DEGİL

İşinizde siz bile kullanabilirsiniz

Çocuğunuzun lâstiğini verin Kendinize bir lâstik alın.

Kırtasiyeci Salih OKUL PAZARI

Söylemesi benden, Dinlemesi sizden...

Telefon muhaverelerimizi dinleyiniz.

Telefon Şirketi

Ne kompliman
Ne tatlı dil
Ne iltifat

Bu Kadını Yola Getiremedi!

Ona 8 aydır Aşkını kabul etmesi için yalvarıyor

Halbuki

Bütün bunları yapacağına ona yarım kilo yeşil mercimek alsaydı mesele kalmazdı.

Halk Bakkaliyesi
Muhteşem ve Mahtumu

---

1 OCAK 1955

UNUTMAYINIZ ÇÜNKÜ

O gün yeni yılın ilk günüdür

Biz bunun çaresini bulduk

Bardakları çocuğun yetişemiyeceği bir yere koyarsanız kırılmaz

FENERBAHÇE

KIRILMAZ BARDAKLARI

Çocuksuz ailelere yüzde 25 tenzilât

ZAYİ

Kurşun kalemimi kaybettim. BULAMIYORUM

Hilmi

Tef

HAFTALIK MİZAH GAZETESİ

Kapak
OĞUZ ARAL
KLİŞELER:
KENAN KLİŞE FABRİKASI

MUHARRİRLER :

Çetin Altan
C. C. Cem
Adalet Cimcoz
Müfit Duru
Refik Erduran
Bülent Ersoy
Bedii Faik
Burhan Felek
R. N. Güntekin
Zahir Güvemli
R. H. Karay
Orhan Kemal
Yaşar Kemal
R. E. Koçu
Doğan Nadi
Bülent Oran
Necmi Onur
Cemal Refik
S. İzzet Sedes
Süavi Süalp
Hamdi Varoğlu

KARİKATÜRİSTLER :

Oğuz Aral
Firuz Aşkın
S. Balcıoğlu
Nihat Bali
A. Bayraktar
S. Bıçakçıoğlu
R. T. Burak
Yalçın Çetin
Sadi Dinççağ
Ferruh Doğan
Orhan Doğu
S. Emiroğlu
Orhan Enez
A. Erbulak
M. Eremektar
E. Nuri Erkaç
A. Ulvi Ersoy
Osman Filiz
H. Heper
G. Kabakçıoğlu
Yılmaz Karaca
B. Koraman
Bayram Küçük
Fikret Özelçi
Turhan Selçuk
Nehar Tüblek
Y. Tüzecan
E. Yağcıoğlu
Suat Yalaz
Tonguç Yaşar
Ziya Zorlu

Abone şartları :
Seneliği : 24 Lira
Altı Aylığı : 12 Liradır.

ÇAĞLAYAN YAYINEVİ
Ankara Caddesi 48
İSTANBUL
FİYATI : 50 KURUŞ

Tef

HAFTALIK SİYASÎ MİZAH GAZETESİ

Sahibi: ÇAĞLAYAN YAYINEVİ adına Ertem Eğilmez
Yazı işlerini fiilen idare eden: .... MÜFİT DURU
Teknik Sekreter: .... FİRUZ AŞKIN
Karikatür Sekreteri: .... ALTAN ERBULAK
Basıldığı yer: .... ŞEHİR MATBAASI

CİLT: 1 ☆ 11 ARALIK 1954 CUMARTESİ ☆ SAYI: 19

KURUNTULAR:

Masa taklidi

Eskiden «meddah» lar vardı. Bugünkülere hiç benzemezdi. Büyük kahvelerde, gazinolarda toplanmış olan halka güzel ve eğlenceli hikâyeler anlatırlardı.

Bugün Avrupa'da sahnelerde görülen ve «diseur» denen komik monoloğların alaturkası.

Bunların sonuncusu olan Meddah Sururî merhum, Sultan Hamid devrinde Çerkes taklidi yapınca, yanına gelip:

— Ne yapıyorsun, Sururî Efendi? Çerkes taklidine Çerkes Mehmet Paşa çok kızar, dermiş.

Arnavut taklidi yapınca:

— Aman Sururî Efendi, Serdülfekçi Tahir Paşa duymasın. Vallahi seni sürdürür.

Arab taklidi yapınca:

— Vayyy! Ya Arab İzzet Paşa işitirse mahvolduğun gündür.

Kürt taklidi yapınca:

— Aman Sururî Efendi, Ali Şâmil Paşa duymasın. Vallahi tozutur...

Anadolulu taklidi yapınca:

— Ayol Sururî Efendi! Sen kendine acımıyor musun? Ya Beşiktaş Muhafızı Hasan Paşa duyarsa halin ne olur?

Diye adamı sıkıştıra sıkıştıra nihayet Rum, Ermeni ve Yahudi taklidine kadar indirmişler.

İstibdat kalkıp hürriyet gelince herkes gibi Meddah Sururî'nin de dili açılmış... Bu sefer de taklitlere her biri bir yerden gelmiş olan Osmanlı mebusları kızmaya başlamış. Üstelik, Rum, Ermeni, Yahudi taklitlerine de «İttihadı anasır» yani her türlü din ve örfe mensup unsurların birleşmesi dâvasına aykırıdır diye itiraz etmişler... Bir gün gene böyle itirazcılar olduğunu işiten Sururî merhum, olduğu yerde dört ayak durmuş:

— Ne o hayrola, Sururî Efendi? Ne yapıyorsun? diyenlere:

— Be birader, Arab taklidi, Arnavut taklidi, Kürd taklidi, Rum taklidi, Ermeni taklidi yapamıyoruz. Onun için masa taklidi yapmaya başladım. Bakalım ona da itiraz eden olacak mı?

Dediği rivayet olunur.

Burhan FELEK

HAFTANIN HATLARI

CEZAEVİNDE BASIN SUÇLULARININ DA SAÇLARINI KESİYORLAR (Gazeteler)

TEKEL ZAM YAPTI (Gazeteler)

HAVA MUHALEFETİ YÜZÜNDEN KARADENİZDE VAPURLAR TEHİR YAPIYOR (Yeni Sabah)

YANAN ORMANLARDA 50 GÜN (Yaşar Kemâl)

HİKÂYEMTRAK:

Bir Hırsıza Açık Mektup

Bülent ORAN

Sayın bay,

Pek muhterem efendim. Gece evimize girmişsiniz. Hoş geldiniz sefalar getirdiniz. Ziyaretiniz uykumun ya ağırca, ya da münasebetsiz rüyalar gördüğüm bir faslına rastlamış olacak ki, uyanıp ta sizi karşılamak şerefine nail olamadım. Yoksa yüksek şahsınıza uygun bir tören yapar, ateş alması tesadüfe bağlı bulunmasına rağmen gayet sevimli bir görünüşü olan ruhsatsız tabancam ve şirinliği ondan hiç te aşağı kalmıyan av bıçağımla, sizi, şerefinizle mütenasip bir şekilde ağırlamaya çalışırdım. Bu gibi ev sahiplik görevlerimi yapamadığım için müteessirim. Özür dilerim.

Şimdi, eğer müsaade ederseniz esasa gelelim. Giderken dalgınlıkla dört kat elbisemi, gömleklerimi, şapkamı, (Be mübarek bari kafamın kabak olduğuna acısaydın) ve ancak yıllarca para biriktirerek ısınmaktan ziyade fiyaka yapmak için diktirdiğim o şahane paltomu giymişsiniz. Bunları sizden esirgediğimi sanmayın. Fakat eğer bir vicdanınız ve o vicdanınızın sızlamaya müsait bir köşesi varsa, onun hatırına, duman rengi elbisemin bu ay taksitini siz verin. Sonra kahverengi ceketimde Çamlıcalı Saniye Hanım isimli okuyucumun mektubu vardı, kendisine teşekkürlerimi bildirecektim. Adres sizde olduğu için onu da siz yapıverin. Son bir ricam da iç cebimde bir muska duruyordu. Rahmetli dedem onu bizzat kaleme almış, bezini kendi elceğiziyle mumlamış ve:

— Bu seni her türlü kaza ve belâdan korur, demişti.

Önemli mevkilerden her ne kadar «Asayiş berkemaldir» diye açıklamalar yapılıyorsa da, bendeniz, deve üstünde yılanın sokacağı talihsizler sınıfından olduğum için bu muska denen belâlar paratonerine muhtacım.

Bir de yerleri lâzım değil, bazı kapıların anahtarları vardı paltomda. Onları da rica edeceğim. İsterseniz sizinle bir anlaşma yapalım. Götürdüğünüz şeyleri bana satın. Bir zamanlar, basit harçlığımın kapayamadığı bütçe açığımı örtmek için evden aşırdığım eşyaları okutmaya çalışırken, kara cümleleri hayli zayıf olan dükkâncılar:

— Çalınmış şeylere daha fazla fiyat veremeyiz, derlerdi.

Ben az çok mürekkep yalamış, okumak ve okutmaktan anlayan bir insan olduğumdan istenen parayı veririm.

Aramızdaki meselenin halledilmesi için müracaat ettiğim selâhiyetli bir kimse:

— Evet, dedi bana, hırsız hırsızdır, yapar.

Kendisine, vermiş olduğu bu faydalı malûmattan ötürü teşekkür ettikten sonra, gayet nazik bir dublaj konuşmasıyla:

— Hayatımın sonuna kadar hırsızın hırsız olduğu hakkındaki aydınlatmanızı unutmayacağım, cevabını verdim. Eğer kış olmasaydı sizi rahatsız etmek istemezdim ama üşüyorum.

— Içinize yün giyin.

— Paltom olsaydı daha iyiydi.

Eliyle havada bir daire çizerek:

— Vallahi kardeşim, dedi, kadromuz dar. Bugün bizi en çok trafik ve yollar işgal ediyor. Yola mı bakalım...

— Hayır, dedim, paltoma bakın, yoksa zatürree olacağım.

Soğukkanlı olmamı, hastalıktan korkmamamı, sürüyle vatandaşın kışı ceketle geçirdiğini, hele sokakta dolaşılmazsa üşütme imkânının büsbütün kalkabileceğini izahtan sonra, en doğru hareketin insanın kendi işini kendisinin halletmesi olduğunu söyledi ve:

— Saydığım yerlerden sonra bir de Arap Camiinin yanındaki Perşembepazarı'na bakın, dedi. Hırsızların çoğu çaldıklarını orada satarlar. Ne yapalım bizim Bakırköy bir acaip oldu. Gecekondular Teksas'ı geçtiler. Başımız belâda...

İş başa düşünce Şerlok Holmes'inkine benzer kasketimi giyip arkadaşlardan da ödünç bir pipo ayarlayarak aramaya çıktım. Netice, paltom zannıyla yanına yaklaştıklarımdan işittiğim küfürlerle, alışık olmadığım piponun beni öksürüklü yapması oldu.

Ben, esaslı polis kitapları okumuş, büyük katiller, milletlerarası hırsızlar yakalamasını becerebilecek bir hafiyeydim. Halbuki selâhiyetli ağız:

— Burası Teksas, kardeşim, Teksas, demişti. Başa çıkmak güç.

Bu işi olsa olsa, bir sürü kanunsuz şehri yoluna koyan kahraman Şerif yapabilir, diye film kapması İngilizcemle Garry Cooper'e bir mektup yazdım.

Sayın bay, herhalde sinemaya gitmişsinizdir. Garry Cooper'in bizim kıymetli emniyet kadromuz kadar yumuşak ve nazik olmadığını bilirsiniz. Onun sert yumrukları veya dumanı insanın karnında tüten kurşunlarından çekinirseniz, çok rica ederim aldıklarınızı bana satın. Onu da yapamazsanız, başımdaki belâları defederek muskamı, Saniye Hanımın adresini ve anahtarlarımı yollayın.

Aksi takdirde kulaklarınızda Kahraman Şerifin mahmuz sesleri çınlayacaktır.

Hürmetlerimle...

KÜÇÜK VALİNİN MACERALARI

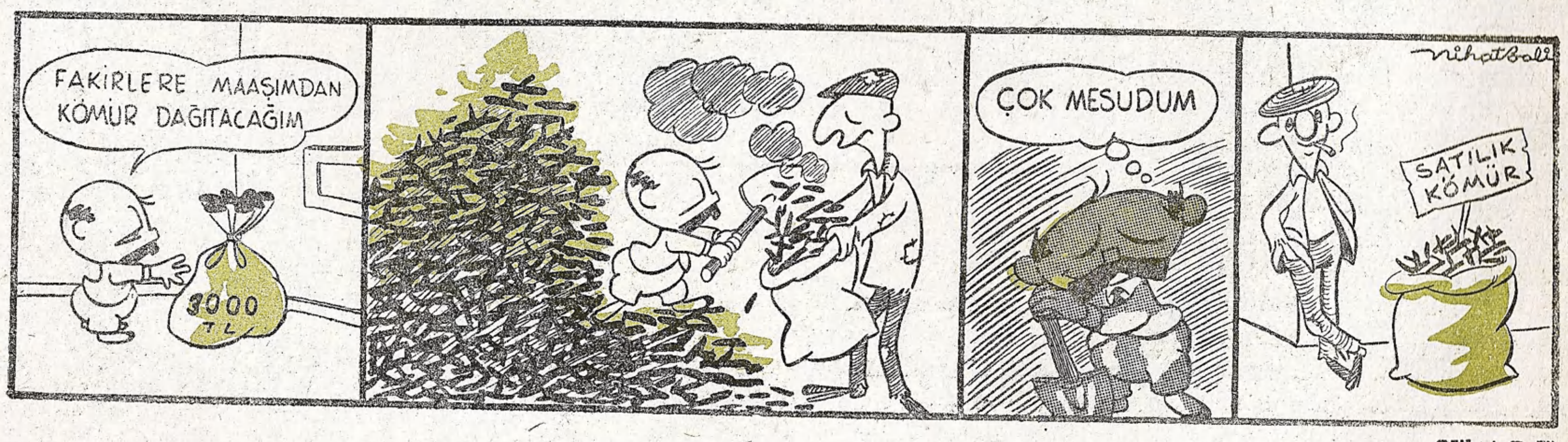

(Nihat Bali)

Müfettişler piyasayı sıkı kontrol ediyor.. (Gazeteler)

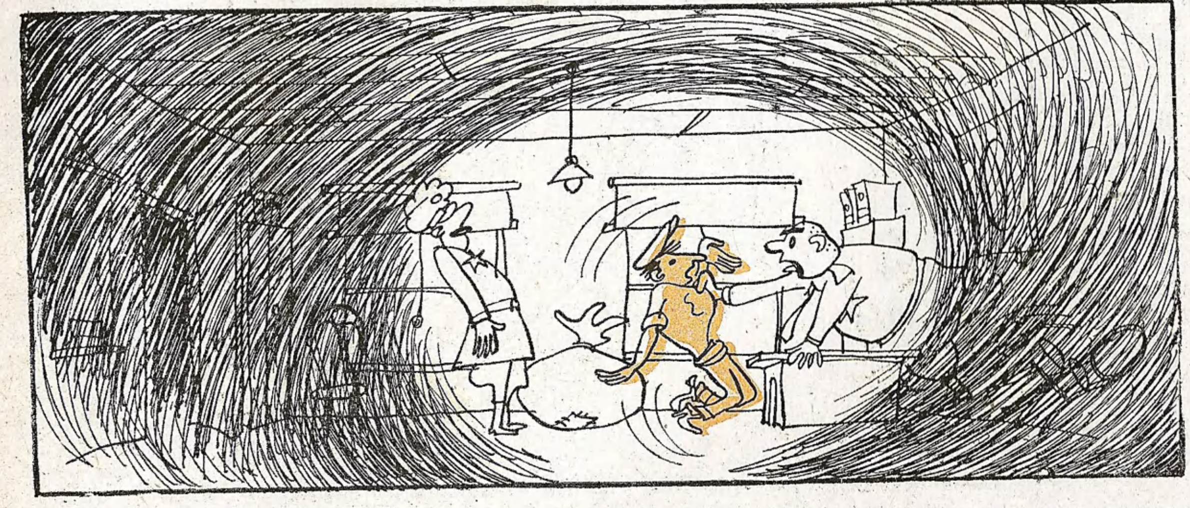

— Ben de gece kontrolune çıkmıştım komser âbi... (Nehar Tüblek)

Nuri'ye Mektup

Nuri,

Sınıfını geçtiğine çok memnun oldum. Rita Hayworth'un dedikodusunu, Marlyn Monreo'nun iç çamaşırlarını Nana'nın danslarını bir tarafa bırakıp derslerinde başarı göstermen övünülecek bir hâdisedir. Hem öğrendiğime göre bu ders yılı zamanında kahveye hiç çıkmamış, kız lisesi önünde dolaşmamış, Beyoğlu'nda sağa sola saldırmamışsın. Şimdi bütün hayatına istikamet verecek meslek yolunun başındasın. Ne yapacaksın?

Oğlum, Nuri,

Şimdiye kadar seninle hiç böyle konuşmamıştım. Artık bir meslek seçme zamanın geldi. Yapılacak bir sürü iş var.

Meselâ bankacı olabilirsin. Fakat biliyorum ki senin içkin, kumarın olmadığı gibi zannederim Yüksekkaldırım'daki iskambil, halka, tüfek bankalarından da haberin yoktur...

O halde doktor olmayı denemek aklına gelebilir. Fakat sana Valinin doktor olduğunu hatırlatmak isterim...

Her halde avukat olmayı istiyeceksin. Amma buna da itirazım var. Çünkü, hukuk mezunlarının kanun maddeleri kadar çok olduğu bu memlekette Yeni Cami arzuhalcileriyle rekabete girişmene gönlüm razı olmaz.

Öğretmen olmak mı? Daha neler, çifte çifte tedrisatlar, çeşit çeşit okul kitabı yayınları arasında bir âmme cüzü ile tedrisatını tamamlayan mahalle mektepleri dururken bu işi becerebileceğini hiç tahmin etmiyorum.

Evet, gazetecilik çok cazip, hareketli, sevimli bir meslektir. Ama siz zamane gençleri ne de olsa saçınıza çok kıymet verirsiniz.

Nuricim,

Düşündüm, taşındım sana, sâkin, üzüntüsüz, mesuliyetsiz bir meslek buldum. Herhangi bir meteoroloji istasyonunda ömrünü geçirebilirsin.

Yapacağın iş sadece ve sadece bir tahminden ibarettir. Bu tahmin, altın fiyatı, esham ve tahvilât kıymeti, günlük gıda maddeleri, hayat pahalılığı, geçim endeksi ile alâkalı olmadığı için istediğin kadar iner istediğin kadar çıkarsın.

Tahminlerinde yaptığın yanılmalar sana hiçbir şey kaybettirmiyecektir. Çünkü, vereceğin cevap «Allahın işine karışamam ya!» olacaktır.

İşinin en güzel tarafı yalnız havadan ve sudan bahsedeceksin ve mükâfatmış gibi sana maaş verecekler.

Muvaffakiyetler diler gözlerinden öperim.

Amcan
Z. TEF'çi

İKİ SERSERİ

— Mikrop nedir ulan? (Eflâtun Nuri Erkoç)

ANKARADAN

Şuradan buradan

Hüseyin Cahit Yalçın'ın 26 aylık hapis cezası tasdik edildi. Hüsnü Söylemezoğlu zaten içerde... Cemal Sağlam yakında gidecek... İhsan Göğüş keza... Bedii Faik'in durumu malûm... Eti budu meydanda olan bir muhalif gazetenin sahibinden istenen para cezası yüz bine çıkarılıyor... Türk basını üstünden yaman bir yel esmede...

Ve bu yelde dostlarımın hapishane berberi tarafından kesilmiş, uçuşan saçlarını görüyorum.

Kimini bir katilin yanına koymuşlar, kimini bir eroincinin... Kiminin karısı oğlunun elinden tutmuş, ağlıya ağlıya kocasının yatağını tevkifhaneye götürüyor.

Ahmet Emin Yalman bu hazin tabloya kahkahalarını ata dursun, ömrü boyunca kurşun, suikast, sürgün, hapis ve darağacı arasında zigzaglar çizmiş olan 80 yaşındaki koca Hüseyin Cahit geçen gün telefonda şöyle diyordu:

«İçerde ölürsem mezar taşıma hayatı boyunca hürriyet için uğraştı ve hapishanede öldü, diye yazarsınız, okadar...»

Yazının pek mizahî olmadığını söyliyeceksiniz. Yanılıyorsunuz... Aslında kahkahalarla gülmeniz lâzım. Tanzimattan bu yana demokrasiyi kurmak için harcanan emeklere...

★

Bir Amerikan dergisinde gördüm. Truman'ı uzun uzun metheden bir makalede, tesadüfün başa geçirdiği bir adam Cumhurbaşkanı olmadan önce bir fareydi, fakat hâdiseler kendisini öylesine bir yetiştirdi ki altı ay içinde bir aslan oldu deniyordu...

Gerçekten şanslı şu Amerikalılar... Fareden bir aslan çıkarabiliyorlar. Halbuki siyasî hayatta daha çok rastlanan bunun tersi, yani mesuliyetleri yokken atıp tutan aslanların, koltuklara oturunca şaşırıp fareleşmeleridir.

Hattâ atalarımızın dili bundan öylesine yanmış ki, günlük lisanda pek sık tekrarladığımız bir de darbımesel yapmışlar:

Dağ fare doğurdu.

★

Geçen gün Ankara'daki üçüncü sınıf maçlardan birinde münakaşa çıktı. İri yarı bir komiser, tabancasını yallah edince onun bunun göğsüne dayamağa başladı. Zafer gazetesi bile resmini bastı komiserin...

Benim bildiğim kadın kaçırmak, adam dövmek, tabanca çekmek müeyyidesi ağır suçlardandır.

Gün geçmiyor ki bir jandarma bir kadına taarruz etmesin... Polisin ise copla adam kazıklamağa kalktığı henüz dünkü vaka... Ankara'daki komik tabanca hâdisesi hepsinin üstüne tuz ekti...

Para basmaya yalnız maliye bankalarının yetkili olması gibi, suç işlemeye de galiba yalnız emniyet memurları yetkili...

Çetin ALTAN

İSTANBULDAN

Vay arkam

Gazetelerin bildirdiğine göre, birçok vatandaşlar Sayın Cumhurreisine ve Başvekile müracaat ederek kendilerine bir iş verilmesini istiyorlarmış. Yalnız vekâletlerden birinin kanalı ile ve yalnız bir tek müesseseye havale edilen müracaat mektuplarının yekûnu on bini aşmış.

— Mektup sahiplerinden biri, kâğıdının havale edildiği daireye başvurarak; «Beni bir kazaya kaymakam yapınız. İlk mektep mezunu bile değilim ama, birçok üniversite mezunlarını cebimden çıkarırım» demiş.

Bu iş isteklerinin, sayın Başvekilimizin lisanında efsaneleşen hayat pahalılığından doğduğunu söylemektense, söylememeği tercih etmek icap eyler!

İlk mektepten dahi mezun olmadığı halde kaymakamlık isteyen vatandaşa gelince, bu teklifi hiç te yadırgamamak, münasebetsizlik telâkki etmemek gerek. Bu vatandaşımızın zemane gidişatına uyarak böyle bir teklifte bulunduğuna şüphem yok. Kuvvetli arkalara sırtlarını yaslayıp çizmeden çok, pek çok yukarı çıkan birçok kişileri görerek bu da kaymakamlığa heves etmiş. Olur ya!

Devir böyle işte. Hani, adamın birinin yüzüne şamar vurmuşlar da, can acısıyla; «Vay arkam» diye feryad etmiş.

Kuvvetli bir arka buldun mu, korkma, sırtın yere gelmez.

Öyle işlerde, öyle yerlerde öylelerini görüyoruz ki, Bekri Mustafaya her gün rahmet okumaktan kendimizi alamıyoruz.

Son zamanlarda «kuvvetli arka» nın da adı değişti, «nufuz ticareti» oldu.

Eh, ticaret serbesttir. Becerebilene helâl olsun!

Bekri Mustafa fıkrasını bilirsiniz herhalde.

Cenaze gömülüp imam dinî merasimi tamamladıktan sonra Bekri Mustafa mezarın başına çömelmiş, ağzını toprağa yaklaştırıp haykırmış:

«— Ey ahiret yolcusu. Öbür dünyadakilere, Bekri Mustafa Yeni Camie müezzin oldu, diye haber ver de, bu dünyanın ne hale geldiğini onlar da anlasınlar.»

Cemal REFİK

NÜFUS MEMURLUĞUNDA:

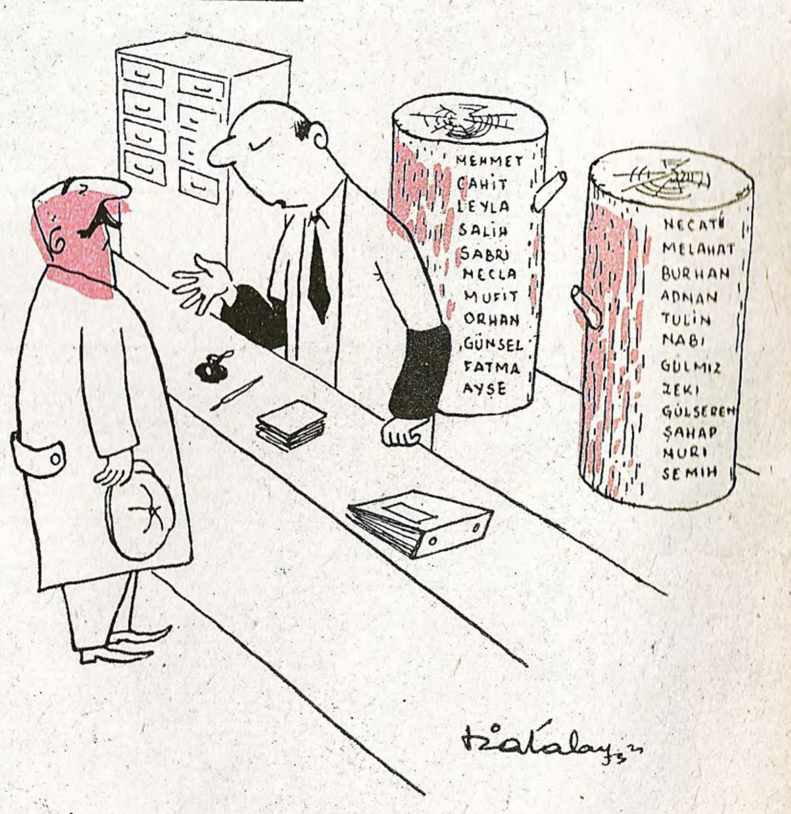

— İsminizi «kütük» te bulamadım bayım. (Nurettin Atalay)

Kadın Denen Meçhul (!)

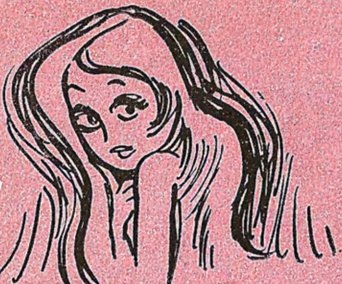

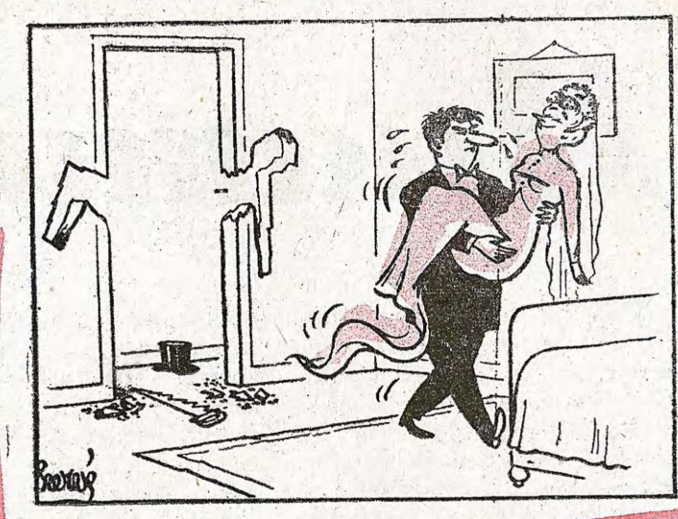

YAZISIZ

Her kadının kalbinde bir esmer yatar!

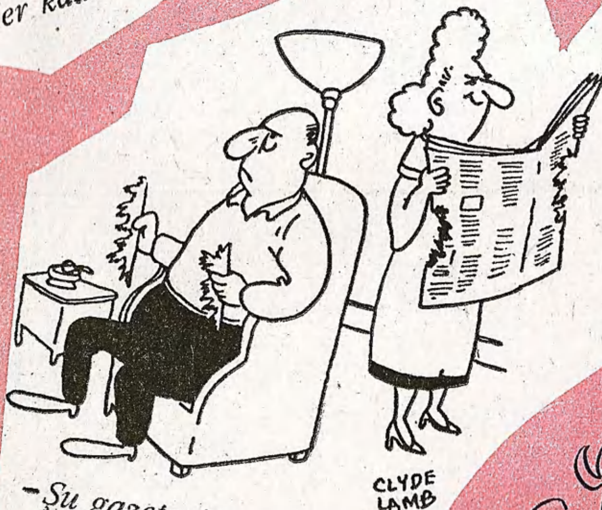

—Şu gazeteyi verir misin? kocacığım!

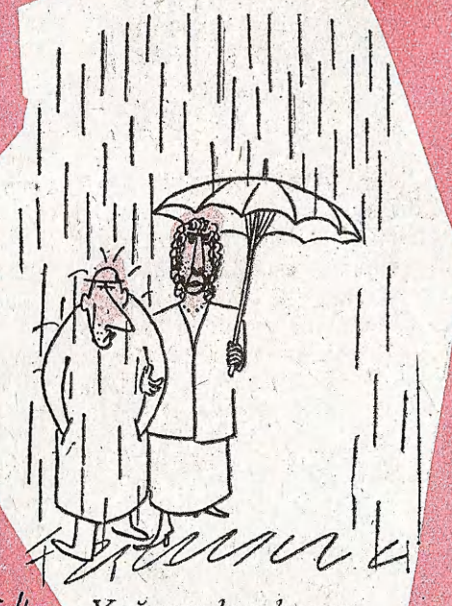

Yağmurdan kaçan...

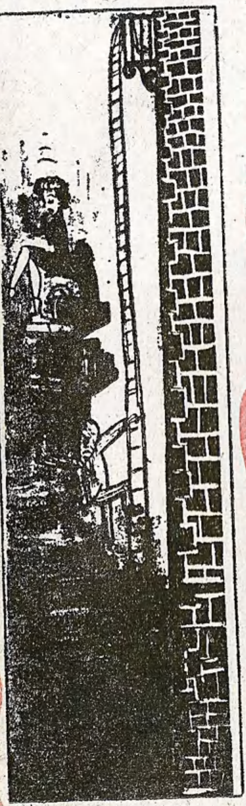

Başa gelen...

Muhabbet

HİKÂYE:

Naamus

Bülent ORAN

Rüknettin Bey muhterem, hem de iki kere iki dört kadar kesin muhteremlikte bir adamdı. Resmî günlerde taktığı bir madalyası, karnında yalnız kendine ait çocuklar yetiştiren bir karısı ve atılan öteberiyi aport edince geri getiren bir köpeği vardı. Bunlardan başka iftihar ettiği dördüncü şey de kızıydı. Ondan göğsünü gere gere: «Kerime maşallah bir gül kadar masumdur» diye bahsederdi.

Bir gün, tesadüf karşılarına çiçek meraklısı bir delikanlı çıkardı. Delikanlı aslında çiçeğe miçeğe aldırır takımından değildi ama Rüknettin Beyin iftihar kaynağı kızcağızına, yani masum gül'e aklı takılmıştı. Arkadaşlarına:

— Pansiyon kaldığım yerin karşısında nefis bir parça oturuyor, demişti... Biraz aptalca ama iş var.

Emniyeti seven dostlarından biri:

— İşi bırak ta ağabeysi, belâlısı filân var mı, onu söyle? diye sormuştu.

— Yok... Olsa bile kız bana öyle yeşilleniyor ki, her şeyi göze alırım.

Sonra uzun uzadıya tazeciğin nasıl yeşillendiğini tarif etmiş, mendil şifresiyle sararıp soldu- ğunu bildirişini anlatmış, yanıp tutuştuğunu söylemişti.

Dostu:

— Madem öyle elini çabuk tut, diye akıl vermişti, yoksa kızcağız ya solarak kurur, ya da yanarak kül olur.

Delikanlı da tavsiyeyi dinlemiş, kızı kurumak ve kül olmaktan kurtarmıştı.

Bu dertlerden kurtulma kızın kalbine su serpmesine rağmen karnına yaramamıştı. Bir bâkire karnının sebepsiz şişmesini pedere anlatmak kolay değildi. Üstelik pek saf olan tazeciğin bu hususta Meryem Ana kadar açıkgözlülüğü de yoktu.

— Sevgilim, diye dert yanmıştı delikanlıya, artık iki canlıyım, ne yapayım?

Delikanlı, kızcağızın canını ikiyle çarpıncaya kadar öyle mektuplar karalamış, aşkı hakkında ruhlu, hisli, ölümlü kelimelerle dolu öyle palavralar atmıştı ki, cömert vaatleri işittikten sonra hazinesi üzerinde hasislik yapmağa masumenin gönlü bir türlü razı olmamıştı.

Bu temiz aşk, gizlenemiyecek bir karın meydana getirince masum gül; delikanlıdan:

— Seni babandan istiyeyim, nikâh kâğıtlarımızı astıralım, demesini beklemişti.

Delikanlı ise:

— Merdivenden düşer, yahut yüksek bir yerden atlarsan mesele hallolur, tavsiyesinde bulunmuştu.

Arkadaşlarına da:

— Başımız belâda, bizim yosmanın orta katta misafir var, demişti.

Rüknettin Bey, bu misafir meselesinin alelâde bir şişkinlik olmadığını hissedince, karısının beşibiryerdelerini korumak için yıllardır yatağının başı ucunda eksik etmediği tarihî tabancasına yapışmış:

— Bu lekeyi ancak silâh temizler, demişti.

Halbuki silâhı değil namus, en ufak zeytinyağı lekesini bile temizlemekten aciz bir haldeydi. Kabzasıyla vurulmadıktan sonra bir sinek dahi öldüremiyecek tabancanın namlusunu gül kadar masum kerimesinin alnına dayıyarak:

— Anlat, demişti, yoksa vururum. Evden dışarı adım atmazken o itle nasıl tanıştın?

Soğuk namluyu burnunun ucuna yönelmiş gören suçlu:

— Bobi, diye işi köpeğe yıkmağa kalkmıştı, bizim Bobi var ya mektupları o getirdi.

Baba:

— Ya şu karnının rezaleti... Onun içindekini de mi Bobi getirdi?

— Ramazanı şerifte, sizin teraviye gittiğiniz akşamlar...

Rüknettin Bey tetiğe asıldı. Silâhtan gösterişine yakışmıyacak «tık» diye bir ses çıktı. Bu tık sesi kızının öbür dünyaya gitmesine yetmeyip, sadece bayılmasına sebep olunca, ihtiyar adam bahçeye koşarak aile şerefini Bobinin üzerinde temizledi.

Artık Rüknettin Bey ne çok muhterem bir adam, ne de el değmedik bir kızın babası... Üstelik «Aport» denince atılan taşları geri getiren köpeği de yok. Bunların yerine bir torunu var. «Ağucuk» diyen, ağlamak için herkesin uyumasını bekleyen, işeme saatlerini kucağa alındığı zamana göre ayarlayan bir torun,

Bir torun ki...

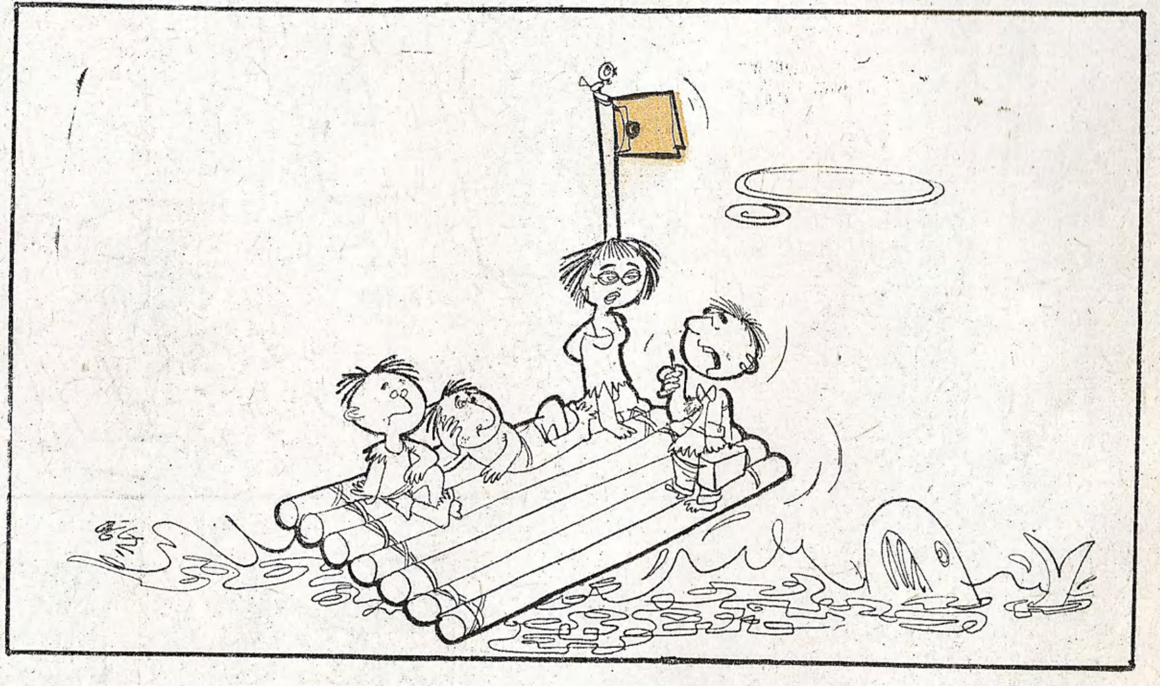

— Sayın baylar ve bayanlar!. Bir dakikanızı işgal edeceğim af buyurun... Memleketimizin tanınmış kimyagerlerden Bay Nevzat Nayf esans fafrikaları Türkiye umum mümessilidir... Elimde görmüş olduğunuz orijinal, kristal, cam şişelerde 1 gram fulya esansı vardır... Gramı bir liradır... Fakat biz sizlerden burada bir lira almıyoruz... Gümrük vergisi ve şişenin bedeli olan 25 kuruş mukabilinde veriyoruz... Açın, bakın, koklayın... Beğenmezseniz paranızı...

(Oğuz Aral)

Meraklı Olaylar

YANKESİCİLERDEN KURTULMAK İÇİN

İtalya'da bol miktarda yankesici olduğu için bir adam buna çare bulmuştur. Bu çare de şudur: adam sokağa çıkarken bütün parasını evde bırakmaktadır.

Carsierodel Motirik'ten

★

DÜNYANIN EN KISI İSMİ

Dünyanın en kısa ismine sahip olan insan Japonya'da bir çocuktur. Bu çocuğun adı Tostomandır. Yani (en kısa isimli) mânasına gelmektedir.

Füji Yama'dan

★

CEREYANDAN KORKMAYAN ADAM

Los Vegas - Amerika'da Jon Pix adında bir adam elektrik cereyanından korkmamakta ve sabah akşam en soğuk ve rüzgârlı havalarda bile kapı, pencere açık oturmaktadır.

Transfermator Mecmuası

★

HİLELİ AT YARIŞI

Londra'daki son koşularda büyük favori gösteren Prens Aptullah'ın atı (Sıdıka) nın hakikî at olmayıp çok ustalıkla yapılmış makineli bir at olduğu anlaşılınca büyük gürültü kopmuş, fakat mütehassıslar (Sıdıka) nın hakikî attan hiçbir surette farklı olmadığını, onun için kazandığı koşuları muteber saydıklarını söylemişlerdir.

Derby Magazin'den

★

CEMİYET MÜDÜRÜ KÖPEK

Vilkonsin - APC. - Ciple - Buradaki Köpekleri Koruma Cemiyeti reisliğine şehir meclisinde alınan bir kararla (Boby) adlı bir köpek getirilmişti. (Boby) nin babası da evvelce 3 sene bir köşkün bekçi köpekliğini yapmıştır.

La Chicni'den

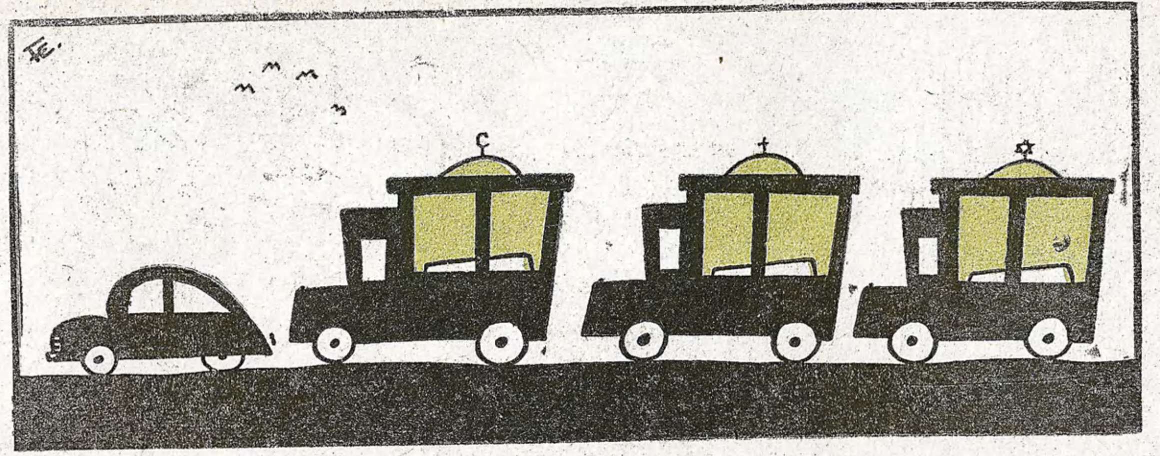

TEDBİR (Ferruh Doğan)

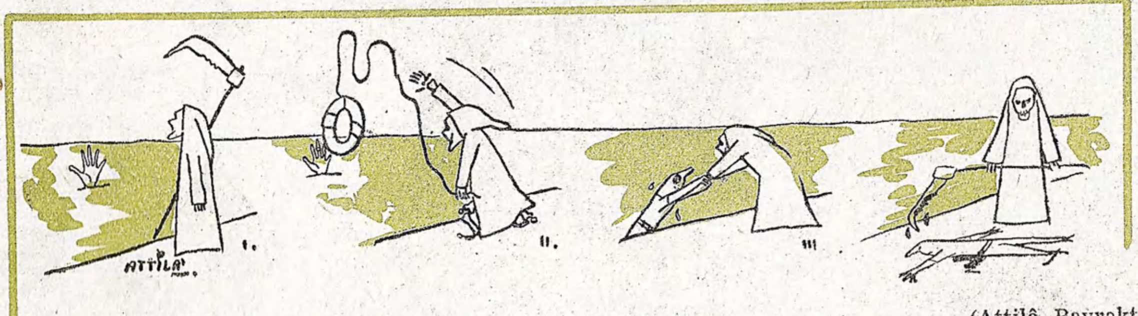

YAZISIZ (Attilâ Bayraktar)

Mektup örnekleri

SERACETTİN OSMAN BEYDEN ZEYNEP HANIMA:

Hamfendiciğim;

Müşterek-i aşkımızın sebeb-i muhtevasına bir nazar atfeyliyecek olursak; Şark'ta Almanya, Şimalişarkîde Mezopotamya, Sümer'de: Câniler Geliyor, Lâle'den iki koltuk alıp bizim eve getirmenizi ehemmiyet-i israriye üzerine kulunuzun kalemkeş olmasında Erkân-ı Zühreviye Vekâletinde çalışırken bana takdim ettiğiniz zevcinizin fakr-ü hal ilmühaberini imzalarken nazara geldik ve annemle beraber sizi istemek üzere dest-i izdivacınıza geldik. Gelir gelmez validenizin bu işe muhalif mi, muvafık mı yoksa demokrat mı olduğunu bilmediğim için evlilik yolunda ettiğim ileri geri sözlerimi bir parça daha geriye almanızı rica ederim. Belki sizi kırdım. Bu kırılmanıza bir parça da yüksekte durmanız sebep olmuştur hamfendiciğim. Ailemizin bütün mümanaatına rağmen iktisadî durumunuz iyidir. Sizi buselere gark etmek için gargara bile yaptım. Mektubuma cevabınızı ufak bir ümitte olsa ödemeli olarak postaya vermenizi hasseten rica ederim. Ben Cafer'i gönderip bezleri aldırtacağım, çocuğu sonra aldırtırım.

Ah Zeynep, ne kadar mütekergin türgemsiniz... Ben bu haliniz karşısında müferra bile olamıyorum.

Sevimli mektubunuzu Sevim'le göndermenizi aşkım ve metresim namına rica ederim.

S. Osman

Gizleme...

İSTANBUL EĞLENİYOR

(Bedri Koraman)

HİKÂYE:

Gençlik İksiri

— Bu hikâye Voronof'un ruhuna ithaf edilmiştir. —

Ömrünün on beş senesini şu mübarek iksir yoluna harcadım. Amma çok şükür emeklerim boşa gitmedi... Aradığımı buldum. Gençleşmek mi istiyorsunuz?.. Bir damlaya bir yaş... On yaş mı gençleşmek istiyorsunuz?... On damla kâfi... Anladınız değil mi? Bir damlaya mukabil bir yaş. Keşfimin en mühim tarafı da ne biliyor musunuz? Damlaları içen kimsenin dış görünüşünde dikkate değer hiçbir şey olmuyor. Aşağı yukarı eskiden ne ise yine o... Asıl gençleşen taraf kafasının içi... Adaleleri, gönül ve aşk kabiliyeti... Bu ilâcı keşfettiğim zaman otuz beş yaşındaydım. Hemen beş damla içtim. Otuz yaşında oldum. Şimdi her aralık ayının son günü bir tek damla içiyorum, Senelerdenberi otuz yaşındayım. Otuz yaş... Delikanlılığın şahlandığı, kapı, baca, duvar muvar dinlemediği yaş... Erkeğin betonarme yaşı...

Bir gün dayanamadım, bu harikulâde keşfi bir arkadaşıma anlattım.

— Ne diyorsun? diye en yakın arkadaşımın gözleri böyle böyle açıldı. Bu gidişle karın günün birinde ihtiyar bir cadaloz olacak, sense otuzunu bir türlü aşamayan delikanlı olarak kalacaksın.

Kurnaz kurnaz gülerek arkadaşımın ensesine bir şaplak indirdim:

— Ne zannettin ya?.. On beş sene boşuna mı kafa patlattım ben?...

— Bana da şu iksirden biraz vermez misin?..

— Kendin için mi?

— Yok canım... Benim şimdilik böyle şeylere ihtiyacım yok. Demir gibiyim maşallah...

— Nazar değmesin, diye tahtaya vurur gibi arkadaşımın kafasına vurdum. Herhalde sevgiline içireceksin değil mi?

— Evet.

— Ne o?... Son zamanlarda yavaş mı gidiyor yoksa?..

— Evet. Eski hareketini kaybetmeğe yüz tuttu. Amma onu çok seviyorum... Biraz gençleşirse hiç te fena olmaz. Hem biliyor musun? Eskiden kocasını hiç sevmediğini, benim için çıldırdığını söylerdi. Şimdi ise durum tersine döndü. Kocasına toz kondurmuyor. Aslan gibi kocam varken seninle düşüp kalkmam günah demeğe başladı.

— Hiç üzülme... Şu şişeyi al... On damla kâfidir. Göreceksin, sevgilin yine sana dönecek.

Arkadaşım teşekkür ederken âdeta gözleri yaşarmıştı.

— Yarın akşam sana gelir neticeyi bildiririm olur mu?

— Niye olmasın?... Tabii gel.

★

— Ne haber?.. diye ertesi gün heyecanla sordum: netice?...

— Henüz birşey söyliyemem, diye arkadaşım hafifçe başını salladı. Neticeyi senin kadar ben de merak ediyorum. Bakalım ne olacak?..

— Merak etmekte tamamiyle haklısın, diye çenesini okşadım. Vakti öldürmek için istersen bizde kal... Hep beraber yemek yeriz...

Yemek, tasavvur edilemiyecek kadar neşeli geçti. Karıma, misafirimizin biraz üzgün olduğunu, mümkün mertebe onu eğlendirmek lâzım geldiğini söylemiştim. Aşkolsun doğrusu. Elinden gelen her türlü çareye başvurdu. Bambaşka, yepyeni, kanlı canlı bir kadın olmuştu birdenbire. Misafirimizin etrafında pervane gibi dönüyordu âdeta...

Hiç beklenmedik bir anda öbür odadaki telefon çalmıştı. Sıkkın bir ifadeyle kalktım. Döndüğüm zaman arkadaşımın neşesi deminkine nisbetle on misli artmıştı. Haydi bu neyse amma, ya karımı dizlerinin üstüne almış bulunmasına ne buyurulur?...

Derhal anlamıştım. Arkadaşımın sevgilisi karımmış demek?... Rezaleti görmemezlikten gelerek kendi kendime homurdandım:

— Allah cezanızı versin köpoğluları. Ben şimdi size gösteririm.

Onlar, sanki hiçbir şey olmamış gibi birbirlerinden ayrılarak tekrar masanın başına geçmiştiler. Hınzır bir tebessümle gülüyordum. Bir solukta çalışma odama gidip tekrar geri geldim.

— Hazmı kolaylaştırır. Haydi gelin birer likör içelim... Enfes bir marka buldum.

★

Anlıyorsunuz değil mi?.. İntikamım çok yerinde ve müthiş olmuştu. Biraz sonra ikisi de gayet garip sesler çıkararak hoplayıp zıplamağa, masanın etrafında koşmaca oynamağa başlamıştı. İkisinin bardağına da yirmişer damla iksir damlatmıştım.

Daha sonra bunu da kâfi görmedim. Hızımı alamıyordum bir türlü. Karıma üç dört damla daha içirdim. Şimdi o hep karyolasında yatıyor. Kundaktaki çocuklar gibi ıvıyakladıkça biberonla süt içiriyorum.

Özür dilerim sevgili okuyucular... Şu anda karımın sevgilisi küçük arkadaşım odaya girdi. Her gece olduğu gibi yine kahvemi getirmiş. Çocukça bir ifadeyle tepsiyi uzattı. Lâkin gözlerinde bu gece çok acaip bir pırıltı var. Karım artık bakıma muhtaç bir bebek durumunda olduğu için bu işleri yedi sekiz yaşına kadar gençleştirdiğim arkadaşım görüyor. Pişirdiği kahve değil doğrusu. Fena halde yorulmuştum... Şimdi kendimi son derece dinç ve hafif hissediyorum. Bana birşeyler oluyor.

— Alla epinize yayatlık veysin. Ben ninni dapmaya didiyorum... Yayın dine göyüşüyüz işayyah...

Adnan TAHİR

Detektif olabilirmisiniz?

Denizler Kuşu transatlantiğinde seyahat etmekte olan meşhur zengin dul Prenses Fehamet Lüfer, kamarasında boğulmuş bir halde bulundu. Prensesin katille bir hayli boğuştuğu anlaşılıyordu. Prensesin meşhur altın ve elmas işlemeli çatalı çalınmıştı.

Helikopterle vaka mahalline vaktinden 3 dakika evvel gelen polis hafiyesi Şakir, etrafı süratle aradı ve elinde bir kâğıt tutarak alaylı bir şekilde güldü ve «Katili buldum» dedi.

CEVAP

Şakir'in bulduğu kâğıtta (67) yazılıydı. Şakir hemen yolcular arasından meşhur İtalyan güreşçisi Galibardo'yu tevkif etti. Çünkü Galibardo Prensesi öldürmeden evvel onunla boğuşmuş ve boyunduruk takarak öldürmüştü. Şakir'in bulduğu (67) yazan kâğıt ta Galibardo'nun güreşteki sikleti idi. Şakir onun 67 kilo İtalya şampiyonu olduğunu biliyordu.

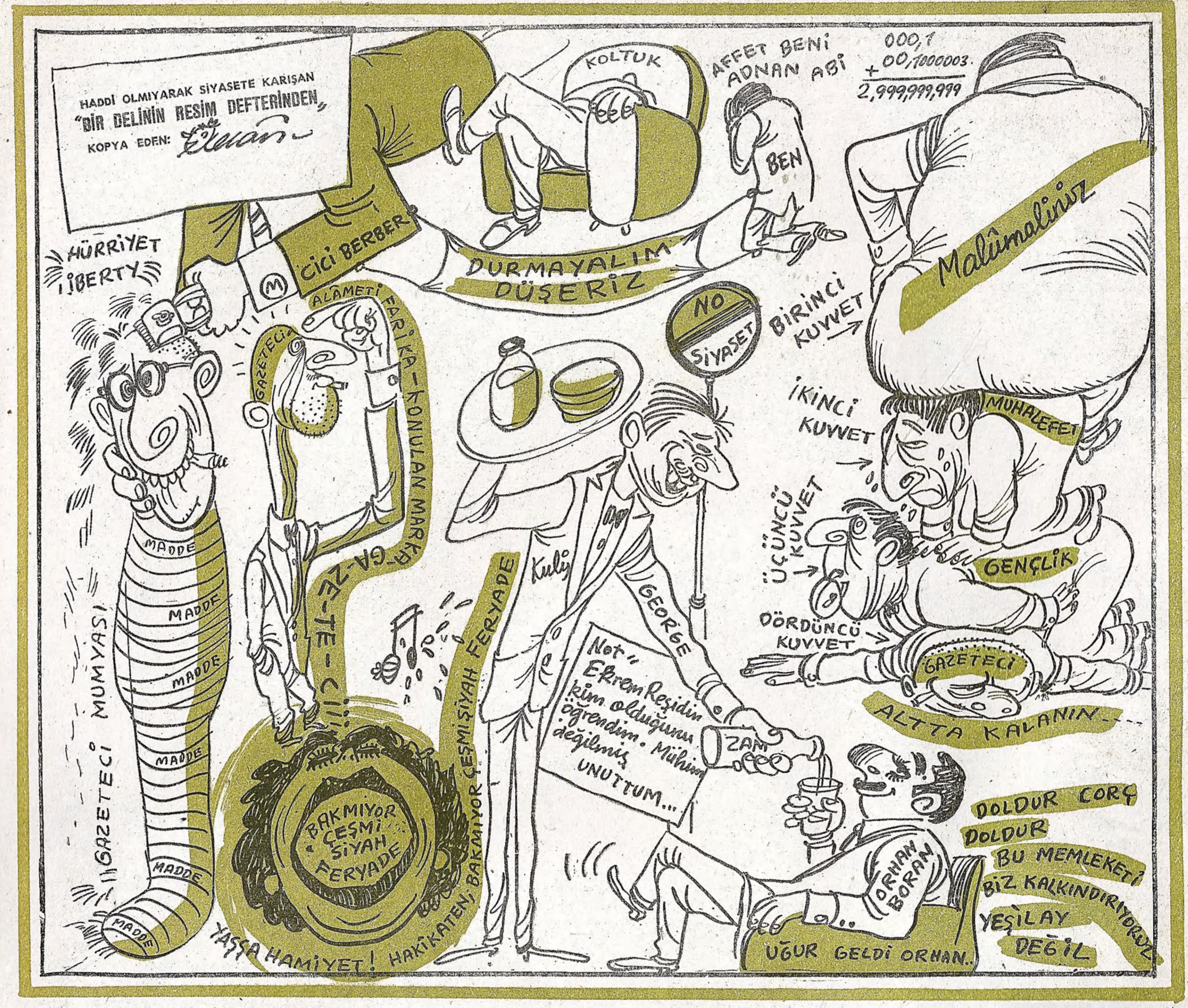

YAZISIZ (Oğuz Aral)

Muktesit bir insan mısınız?

1 — İktisaden mi muktesitsiniz, yoksa muktesiden mi İktisat Fakültesinden mezunsunuz?

2 — Damlaya damlaya göl olursa; niye hâlâ musluğu kapamıyorsunuz?

3 — Bütün paranızı kendinize ait mi sayarsınız, yoksa bankaya mı?

4 — Aile cüzdanınızı liman cüzdanı ile değiştirir misiniz?

5 — Para harcarken para verir misiniz?

6 — Yerdeki on kuruş sizin mi?

7 — Yazı mı, tura mı?

8 — Kumbaraya paradan başka ne atarsınız?

9 — 10 tane beşlik sizin paranızla ne eder?

10 — Bir muhallebi ısmarlar mısın?

Bu suallerin 4 üne doğru cevap verene 10 lira, 10 lirayı alandan 5 lira alınır.

Seçme Sözler

Madenî eşya çabuk kırılmaz.

Ambalâj

★

Yataklı vagonda karyola yoktur.

Vagonli

★

Zarfa değil, pula bak.

Mühür

★

Erkek zeytin yağı gibidir.

Kalıpçı Nail

★

Vapur rıhtıma, tren gara yanaşır.

Avni

★

Al bir Ford, olursun lord.

Şoför Necati

★

Son söyliyeceğin sözü son olarak söyle.

Ambasadör Oteli

★

Parayla imanın kimde, müezzinimamın da nerede olduğu bilinlinme.

Muhtar

Gün doğmadan çocuk doğar.

Ebe Zehra

★

Her kız muhitinde tanınmaz.

Oğlan

★

Görücüler ve örücüler kadın olur.

Kaçık Çorap Deposu

★

Her pazar pazar yoktur.

Pazartesi

★

Şansı yaver olanın, talihi general olur.

Başkan Rahmi

★

1 den sonra servis yapılmaz

Poli Jartenlivent

★

13 rakkamı 12 nin bir fazlasıdır.

Toplama Kemal

★

Gözden ırak olanlar İrak'ta oturanlardır.

m **Gurbetteki Ada**

★

Büyük konuşurken küçükler susar.

Sucu

★

İki yakası bir araya gelmiyenin yeleği küçük demektir.

Rossini

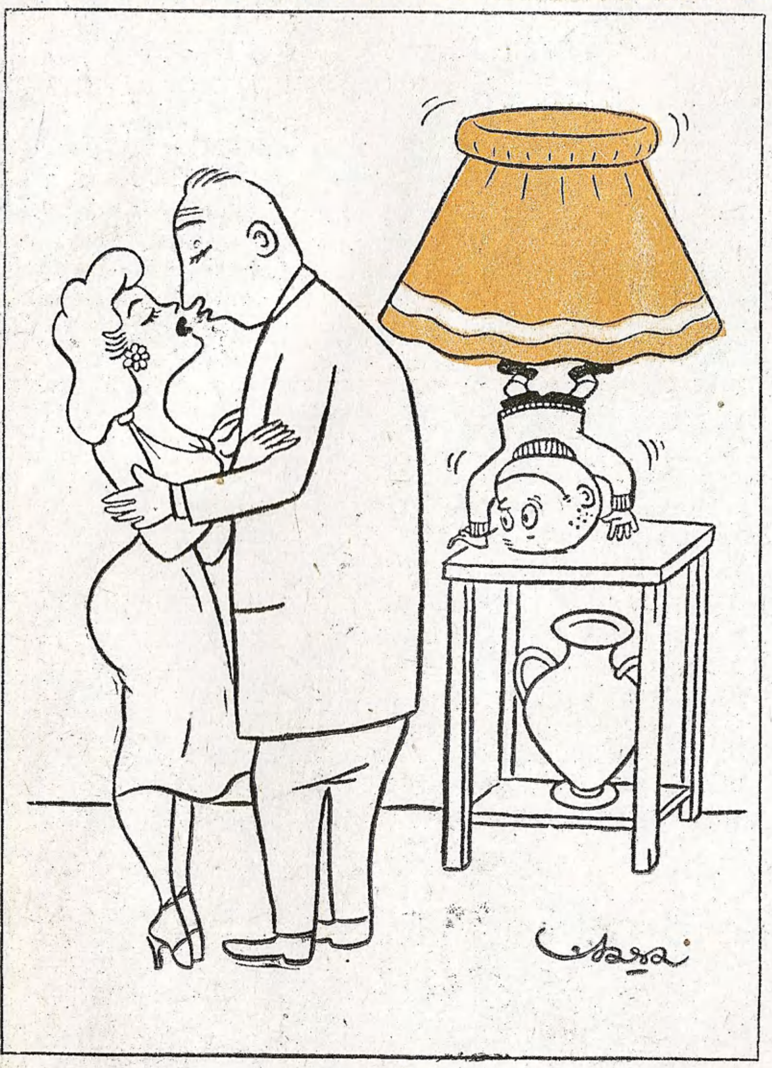

— **Nihayet başbaşa kalabildik sevgilim...**

(Yaşa Gazi)

SOSYETE

ZİBİDİYE MEKTUPLAR...

Ünlü sarışın güzelimiz Belkis, (benli deyince kızıyor, soyadı Söylemez, hiç uymuyor kendine bu soyadı, konuşmayı hem çok sever, hem de güzel konuşur Prego!» yine sinirlendiriyor bazı başka güzellerimizi. Belkis kendi hayatını yaşıyor. Kendi kurduğu, kimseye hesap vermek zorunda olmadığı başıboş bir hayat. Saçlar artık öyle eskisi kadar sarı değil, sahdre olmuş. Kirpikler yüzlerce küçük ok halinde neşeli olmaya çalışan gözlerinin etrafında. İncecik biçimi, kalınca sesi ile akşamları yaşamağa başlar Belkis. Gönlü kimi beğenir, kimden hoşlanırsa onunla danseder, onunla konuşur, vakit geçirir. Para pul peşinde değildir. Bu yaz Büyükadada bir Rum delikanlısı ile şarkılar söyledi diye dudak bükenler çok olmuş. Ama umurunda mı Belkis'in bu dudak büküşler, vız geliyor ona âlemin dediği.

Şimdi coşmuş Belkis Ankara'da bir «kokteyl room» açacak. İdaresi Belkis'te. Müşterilerin çoğu Amerikalılar olacaktır eminim. Artık ciddî işler görmek niyetindeyim diyor Belkis. Düşün bir kere, Belkis'in idare edeceği bir kokteyl salonu kimbilir ne kadar enteresan olur. «Gel şunu İstanbul'da aç kızım» diyecek oldum, güldü, «Olmaz» dedi. «Burada bekâr erkek az, oysa ki Ankara yalnız erkekten kaynıyor, orada daha iş var, daha çok içki satarım, daha zengin olurum.» Doğru söylüyor Belkis. Yalnız pek şıpsevdimdir. Bir sezon sonra bu kokteyl salonundan da vazgeçmiyeceğini kim sağlar?

Konak Otelinin İbrahim'ine devlet kuşu kondu diyorlar. Ebedî büyük aşkı Jale'yi unutmuşa benzer İbrahim'ciğim. Hadi Jale bir yana, ya buradaki hilâl kaşlı, zarif güzel kadınımız ne olacak? İthal mallarına ne zamandanberi merak sardı İbrahim bilmem ki... Elizabeth'miş yeni sevgilisinin ismi, hem de İbrahim'in peşinden tâ diyarı küfürlerden gelmiş buralara. «Daha olmazsa Hak dinini bile kabul ederim, fakat İbrahim'den geçmem» diyor. Kızcağız güzel de üstelik. Düşün Zibidiciğim, güzel, genç ve zengin bir kızcağız. Ne şans şu İbrahim'de. İlhami'ye böylesi çatmaz da gider İbrahim'e vurur büyük piyango! Ama artık bu gidişle dünya evine gireceğe benzer İbrahim. Yani evlenecek, çocuk sahibi filân olacak. Belki o zaman gülmeyen yüzüne bir de tebessüm maskesi bulur, belki o zaman Konak Oteli birazcık daha adama döner, yemekleri yenir hale, odaları oturulacak duruma gelir.

Fakat Jale'yi merak ediyorum, renkli film Jale nerelerde acaba? Hâlâ Koddazörlerde mi gezer, yoksa Paris'te mi gözyaşlarını saklar? Ne derlerse desinler, güzellikten yana Jale'yi geçemedi hiçbir sevgili. Hem sonra İbrahim'in tılsımıydı hani Jale, onsuz işleri altüst olurdu. Dur bakalım, zaman gösterecek, acele etmemek gerek.

Hoşça kal iki gözüm. Nezle hapları çıkmış, onlardan yut, yoksa bu kömürsüz soğuk kış gününde kurtaramazsın kendini.

Fitne - Fücur

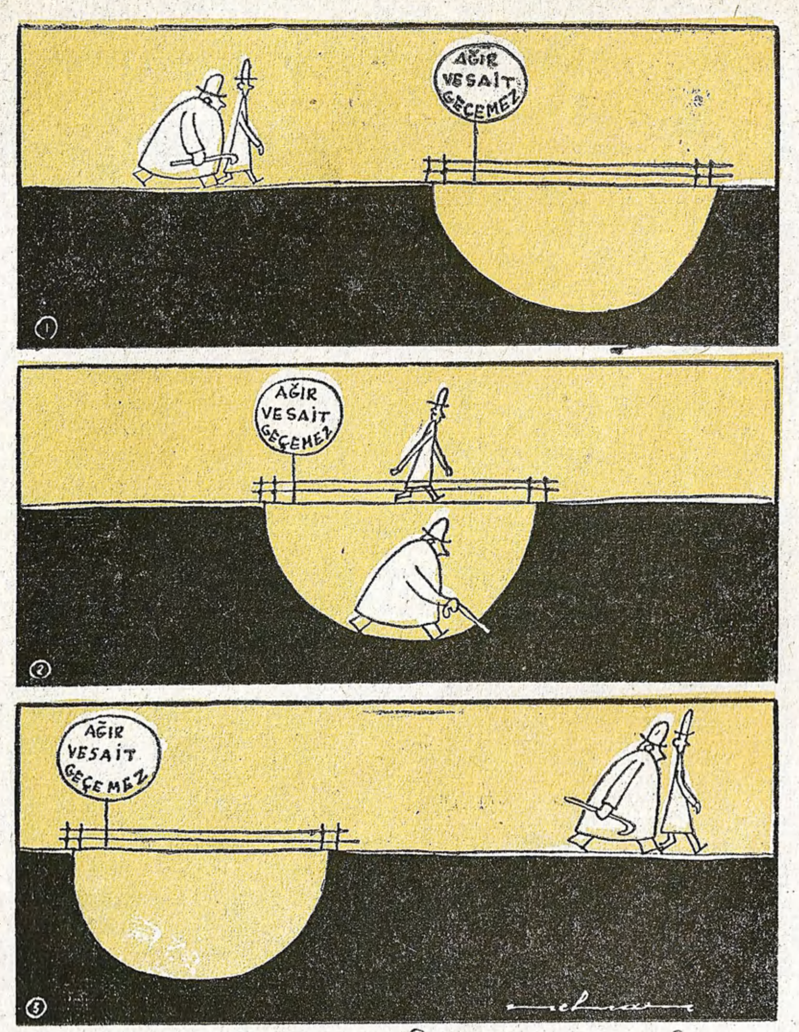

YAZISIZ

(Nehar Tüblek)

— İşte bunların yüzünden kardeş, başımıza taş yağacak...

(Yaşa Gazi)

İhtisab Ağalığı Eminönü'ndeydi. Hüseyin Beyin zamanında esnaftan birinin İhtisab Ağalığına düşmesi bir felâket sayılırdı. İstanbul esnafı İhtisab Ağası Hüseyin Beyin gölgesinden dahi tiril tiril titrerdi. Belediye cezaları, esnaf suçları maddeler halinde tesbit edilmemişti. Örf ve âdetlere aykırı hareketler, hilekârlık, fahiş fiyat, hileli mal suç sayılırdı. Cezaları da Hüseyin Beyin o andaki ilhamı tâyin ederdi. Hüseyin Bey her akşam İhtisab Ağalığının avlusunda bir divan kurardı. Kavaslar elpençe dizilirler, kavasbaşı vukuat defterini açar... Hüseyin Bey de bir iskemleye kurulup dinlerdi. Kavasbaşı suçu okur okumaz hükmünü düşünmeden verirdi... Falakacılar hazır, dayak cezaları derhal tatbik olunurdu. Hapse mahkûm olanlar da Eyüp Bahariyesindeki İplikhaneye gönderilirdi.

— Tavukpazarında Yorgancı Ahmet... Gündüz dükkânında işinin başında sarhoş yakalanmış...

— On beş gün!..

— Yemiş İskelesinde Kayıkçı Ali.. Gece kayığında fener yakmamış...

— On gün!..

— Firuzağa'da İskete Hakkı tezkeresiz karpuz satarken yakalanmış...

— On gün!..

— Falan yerde, filân fırın eksik okka ekmek çıkarmış... Ekmekler müsadere edildi..

— Ekmeklerin fukaraya tevzii... Fırıncıya kırk beş gün, pişirici ve hamurkârlara birer ay, tezgâhtarlara da yirmişer gün...

Seyyar satıcılarına kırkar değnek!...

Iplikhane, tersane halatlarının büküldüğü büyük bir imalâthane-kışla idi. Ucretli amelesi bulunmakla beraber oraya gönderilen esnaf ta mahkûmiyetlerini ağır bir iş olan halat bükmekle geçirirdi. Mahkûmlardan çalışmayana basarlardı kırbacı...

TARİH OLMUŞ FIKRALAR

Mirasım

— I —

Demokrat Parti gelişiyordu.

Memleketin bir yönünde Bayar, bir yönünde Menderes, hürriyetin kurulması, vatandaş hak ve eşitliğinin sağlanması için maddî ve manevî, her fedakârlığa katlanmakta, milleti irşat için cidden veciz nutuklar söylemekteydiler. Bayar ve Menderes'in seyahate çıktıkları zaman nutuklarını dört gözle beklediğimiz hakikattir. Bazen ve çok kere İzmir-den Adnan Beyefendi nutkunu telefonla bizzat dikte eder ve ben bizzat yazardım. Bu zevki unutamam.

Son Posta gazetesinde yazı işleri müdürüydüm. O zaman Son Postanın iki sahibi vardı: Selim Ragıp Emeç ve Ekrem Uşaklıgil. Selim o zaman tarafsız, Ekrem merhum Halk Partili... Yazışleri müdürü ise demokrasi yolundakilerin peşinde...

Bir gün C. H. P. İstanbul Başkanı Dr. Şerafeddin Bürge beni çağırttı, Son Posta'nın D. P. propagandası yapmaması için servet sayılacak bir mükâfat teklif etti. Kabul etmedim. Şerafeddin Bey:

— Siz gazetenin sahibi değilsiniz, reddetmek size düşmez. Gidip sahipleriyle görüşün, bana cevap getirin, dedi.

Gazeteye gittim. Bugünkü gibi hatırımdadır. Selim bermutad masasının başında puro içiyor, merhum Ekrem ayakta; beni bekliyorlarmış.

Teklifi söyledim ve «reddettim» dedim.

Bir ağızdan cevap verdiler:

— İyi ettin!..

Ve Son Posta demokrasi yolunda yürüyenleri desteklemeğe devam etti.

★

Celâl Bayar İzmir'de. Muhabirimiz kendisine refakat ediyor. Gece geç vakit Bayar'ın nutku geldi. Bir cümle, uzunca bir fıkra var ki, mahkemeye verilebiliriz. O sırada memlekette bir tethiş havası esmiyor değil. Muhabirimizi buldum, endişemi anlattım: «Aynen yayınlansın» dedi. Bunun üzerine Celâl Beyefendiyle görüşmek istedim: «Olur» deyip telefonu kapadı.

Yarım saat sonra tekrar İzmir'i buldum. Aklımda kaldığına göre, telefona Osman Kapani Bey geldi. Muhabirimiz kendisine endişemi söylemiş: «Mahzur yok, neşrediniz» dedi. Endişemin Celâl Beyefendiye arzını rica ettim: «Henüz sofrada...» cevabını aldım.

Yarım saat sonra gene İzmir'i buldum. Muhabirimiz: «Bayar yattı!» dedi. Asabileştim:

— Yahu, dedim, görüşmek istediğimi arzedin, ondan sonrasını düşünürüz...

Bunun üzerine muhterem Bayar'ın sesi iltifat etti:

— Kaçıncı kadehteyiz Selâmi Bey?

— Kıvamındayım Beyefendi.

— Öyleyse söyle.

Fıkrayı okudum, endişemi izah ettim...

— Çıkarın, dedi, isterseniz arkadaşlarınıza da söyleyin çıkarsınlar.

Eğer yanılmıyorsam o fıkrayı Tasvir ile Vatan yayınladı ve adalete verildiler...

Selâmi İzzet SEDES

NEMRUTtan *Hasbihaller*

İstanbul'dan Kâni Düz:

— Askerlikte arkadaşların saçlarını makineyle traş ede ede bu işin ustası oldum. Şimdi terhisten sonra bir berber dükkânı açacağım. Ama öyle saç kesip düzeltmek filân gibi ince işlerden çakmıyorum. Yalnız makineyle traş! Sıfır numara, bir numara, iki numara... Dükkân için en münasip semt neresi?

— Dükkâna boş ver de bana uğra, konuşalım. Maaşlı berber diye seni Gazeteciler Cemiyetine tavsiye edeceğim. Cezaevlerindeki makinelerin temizliğinden şüphelenip üzülüyorlar.

★

İzmir'den Müşerref Kıvançlı:

— Amerikan şirketleri benzin sevkiyatını kesecekler diye bir rivayet çıktı. Şimdi olmasa bile istikbalde bu rivayet doğru çıkar, bir de otomobillerimiz benzinsiz kalırsa ne yaparız, bir yerden bir yere nasıl gideriz?

— Sizin kadar nikbin bir kimseye rastlamak yüreğime su serpti hanımefendi. Demek istikbalde içine benzin koyacak otomobil, üstünde otomobil yürüyecek derecede düzgün yol ve bir yerden bir yere gitmek için bizlerde hal bulunacağına eminsiniz?

★

Üsküdar'dan Ali Birufuk:

— İstanbul kaç tepe üstüne oturtulmuştur? Hangileridir?

— Tepe sayacak vaktim yok kardeşim. Ama istersen aynı vazifeyi gören kazıkların bir listesini göndereyim.

★

Sinop'tan Veysel Kuru:

— Kadın dövmek ayıp mıdır?

— Elbette. Erkek dediğin kadını dövmez, bıçaklar, belini kırar, derisini yüzüp kanını içer.

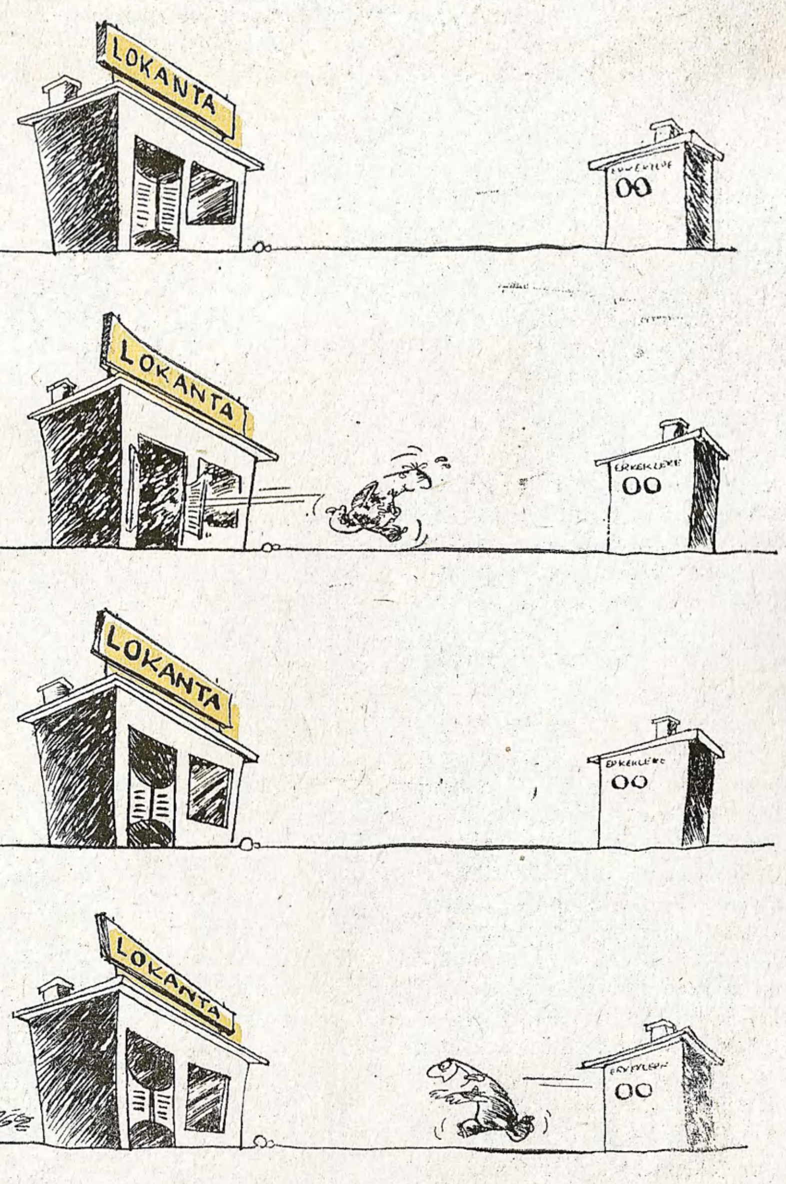

YAZISIZ

(Oğuz Aral)

— Ben, hayatımda paraya değer vermedim Hatçanım!..
(Mustafa Eremektar)

— Küçük olmanın da bu faydası var birader...
(Yaşa Gazi)

AMERİKAN MİZAHINDAN:

SON PARÇA

Yazan: Mark TWAİN — Çeviren: Mete ŞAR

Sen Jse'de oturan, tanımadığım bir kızdan, aşağı yukarı şimdi anlatacağım olayları anlatan bir mektup aldım. Mektuptaki imza Marie Amelia idi. Fakat bunun takma isim olduğuna emindim. Zavallı kıza, başından geçen bir sürü işlerden sonra; iyi, kötü fikirler verilmiş. Şimdi de benim fikrimi soruyor.

Henüz on altı yaşındayken kendisinden altı yaş büyük; New-Jersey'li Vilson Brekinrid adında birine deli gibi âşık olmuş. Aileleri de razı olduğundan, hemen nişanlanmışlar ve bir müddet gayet mesut hayat sürmüşler. Fakat zavallı Brekinrid şiddetli bir çiçek hastalığının öldürücü nöbetleri ile başbaşa kalmış. Atlatmış, atlatmış ama, ne çare ki suratı bir kalbura dönerek. Yüzünde o eski güzelliği kalmamış.

Amelia'nın aklına ayrılmak gelmiş ama, ona da acımış. Evlenme tarihini biraz tehir etmeğe karar vermiş.

Evleneceklerinden bir gün evvel Brekinrid, havada uçan bir balonu gözleriyle takip ederken, bir kuyuya düşerek sol bacağını kırmış. Kaldırıldığı hastahanede

zavallının ayağını kesmeğe mecbur olmuşlar.

Amelia, ayrılmayı düşünmüşse de, tekrar aşkı galip geldiğinden evlenme tarihini bir müddet daha tehir etmiş.

Fakat, bir felâket daha zavallı genci bulmakta gecikmemiş. Bayramda yanında patlayan toplardan biri bir kolunu koparmış; öbürünü de, kendi gidip makineye kaptırmış.

Nişanlısının kendisini böyle parça parça terketmesini gören Amelia, düşünmüş; yakında nişanlısından ortada birşey kalmıyacak. Ne yapsın, ne etsin de bu eksilmenin önüne geçsin. Kızcağız ümitsizlik içinde çırpınıp durmuş. Onunla, bütünken evlenseydim, demiş. Fakat hisleri tekrardan galebe çaldığından, işlerin düzelebileceğini de düşünerek evlenmelerini bir müddet daha geriye atmış.

Nikâhlanacakları gün yaklaştıkça, felâketler de birbirlerini takip ediyormuş. Zavallı genç, son asır içinde, bütün dünyada „Crysipele» adındaki göz hastalığına tutulan üçüncü adam olarak, gözlerinden birini kaybetmiş. Artık ailesi ve dostları genç kıza, fedakârlığını fazla ileri götürdüğünü söylemişlerse de; genç kız bunlardan hiçbirinde nişanlısının kabahati olmadığını, onunla evlenmekten vazgeçmiyeceğini söylemiş.

Evlenme tarihi tekrar tehir edilmiş. Bu vakitten istifade etmesini bilen Brekinrid öbür bacağını da kırmanın çaresini bulmuş.

Tabiî evlenme tarihi gene bir müddet daha tehir edilmiş. Bu müddet zarfında, Oven Rievr kızılderilileri o yıl içinde tek bir kişinin başının derisini yüzmüşler. Onun kim olduğunu da kolaylıkla tahmin edersiniz.

Şimdi Amelia ne yapacağını bilmiyor. O nişanlısından arta kalan şeyleri hâlâ seviyor. Fakat ailesi buna muhalif. Bir kere serveti yok. Bir iş bulup çalışmasına da ihtimal verilemez. Kızcağızın da iki kişiyi besleyecek parası yok. Bana, «Ne yapayım?» diye soruyor. Acaba ne cevap versem dersiniz?

Babil Kulesi

TEFRİKA ROMANI

YAZAN

ORHAN KEMAL

- 19 -

Sokak boyunca dalgın dalgın yürüdü, köşeyi döndü, caddeye çıktı. Dolu bir otobüs gelmişti, atladı. Ne otobüsün omuz omuza oluşu, ne de zehir gibi sarımsak kokusu.

Belki de üç tane bulabilirdi ayda. O zaman, altı yüz net. Altı yüz netle neler yapılmazdı!

Daireye yüz metre kala indi.

Erkenci şef gelmişti bile. «Bu herifin de kimbilir ne dalaveresi var ki, böyle erken erken damlıyor!» diye aklından geçirerek, sokuldu. Şef işlere gömülmüştü. Başını kaldırdı:

— Hayrola? dedi.

— Hayırlar şefim.

— İşlerini bitirdin mi dün ?

Kâtip yutkunduktan sonra, durumu kısaca anlatırken, şefin kaşları çatıldı. Adam bugün de izin istiyeceğe benziyordu. Fakat:

— Neyse ki iyi bir doktor buldum.

Deyince, asık yüz yumuşadı:

— Hükûmetin bukadar sıkı tutmasına rağmen, hâlâ demek?

— Hâlâ şefim, vız geliyor herîflere. Yalnız, fiyat meselesi...

— Ne var fiyatlarda?

— Adamakıllı artmış!

Şef elindeki sigarayı tablaya bıraktı:

— Kaça meselâ?

Şefe de aynı numarayı yapsamıydı acaba? Babasının oğlu değildi ya. Eksik lâf etse, kulaktan kulağa yayılır, daha sonraki işlerinin bozulmasına sebep olabilirdi.

— Üç yüz, dedi.

Şef bir ıslık çaldı:

— Çok!

— Çok ama, ne yapayım. Doğsa daha mı iyi?

Şefin kafasından bacanağı geçti. Ağzı sıkı, mahir bir doktor bulsam, beş, altı yüze razıyım demişti.

Sigarasını tabladan aldı:

— Bana bak, dedi. Benim Karun gibi zengin bir bacanağım var, hurda demir ihracatçısı. Milyoner. Bana, bu iş için iyi bir doktor bulsam beş, altı yüze razıyım demişti...

Kâtibin gözleri parladı:

— Hay hay şefim. Beş, altı yüz çok, üç yüze...

— Enayiliği bırak ta dediğimi dinle. Altı yüz sızdırırsak enayiden, üç yüzü doktora verir, geriye kalanı da paylaşır mıyız?

Kâtip beklemiyordu bunu. Az kalsın şefin boynuna sarılacak, yanaklarını şapır şupur öpecekti. Fakat kendini tuttu. Zihninden, peşin iki yüz, sonra da şefle kırışacakları fiyat farkından hissesine düşen yüz elli geçti. Demek ki bu işte sağlam üç yüz ellisi vardı.

— Emredersiniz şefim! dedi. Ne zaman emrederseniz...

— Ben sana müşteri bulsam...

— Hay hay...

— Her müşteriden bana yüz lira verir misin?

— Teklif mi var şefim? Senin canın sağ olsun. Ben hiç almasam da olur. Yeter ki sen beni idare et!

— İdaresi kolay. Ben izin verdim, yahut filân yerdeki tahsilât için ben yolladım derim.

— Mesele yok.

— Bugün, yahut yarın sabah bir haber getirir misin?

— İnşallah.

Gözleri birdenbire çok yandı, sivri burunlu şef sigarasını tazelerken, kendi kendine göz kırptı. Her ay bir, iki müşteri bulsa, yüzerden iki yüz lira ederdi. Bu para maaşından ayrı, Beyoğlu âlemleri için, nefsine ait bir gelir olurdu ki, elbette evdekilerin ruhu bile duymazdı.

Bilek saatine baktı. Sekiz buçuğa geliyordu. Bacanağı da kendisi gibi erkenci olduğundan, yerine gelmiş olmalıydı.

Numarayı çevirdi.

— Allo...

Genç bir kızın körpe sesi cevapladı:

— Buyurun.

— Sen misin Neclâ?

— Benim bacanak bey...

Daktilo Neclâ, bir altmış beş boy, elli yedi kilo. Uzun bacakları, dolgun göğüs, çekici iri siyah gözler... Patronuna baktı. Bir masa ötede, rastgele açılmış bir dosyada aradığı evraktan başını kaldırdı, daktilosuyla göz göze geldi.

Neclâ:

— Sizi istiyor, dedi.

— Ne varmış gene sabah sabah? Ya para ister, ya da...

Söylenerek telefona geldi, reseptörü daktilosundan aldı:

— Allo... Sen misin? Ne var gene? Doktor mu? Daktilosuna göz kırptı? Sahi mi? Hükûmetin bukadar yasağına rağmen, demek... Sağlam birşeyse, paranın ne ehemmiyeti var? Peki, peki, derhâl. Derhâl ruhum. Beni nasıl bir dertten kurtaracağını tahmin edemezsin. Bugün bir cevap alabilir miyiz? Hay yaşıyasın. Ziyafat mi? Ne kıymeti var ziyafetin! Nerde istersen. İstanbulun neresinde emredersen bacanak. Haydi eyvallah.

Reseptörü yerine koydu.

— Gözün aydın! dedi.

Telefon konuşmasından herşeyi anlamıştı. Neclâ, ama gene de:

— Hayrola? dedi.

— Bizim bacanak, şu iş için iyi bir doktor bulmuş. Fakat, kim ne derse desin, şu bacanak iyi oğlandır vesselâm. Senin meseleyi söyledimdi, iki hafta evvel, yememiş, içmemiş peşinde koşmuş. Aferin...

Neclânın bir hareket göstermesi lâzımdı. Koştu, omuzunda kalan, ufaktefek, sıska patronunun boynuna sarıldı.

— Sana nasıl teşekkür edeceğimi...

— Dur dur, deli kız. Sen mi bana, ben mi sana?

— Demek bu dertten kurtuluyorum artık?

— Kurtuluyorum deme, kurtuluyoruz de!

— Peki, ne zaman?

— Bir kâtibi varmış, Şevketmiş, bugün akşama doğru bir haber getirecekmiş.

Daktilo Neclâ sevinçten deliye dönmüştü. Şu anda bu hissini paylaşacağı bir arkadaşı... Aklına Melâhat geldi. Bankalardan birinde, muamelâtta çalışan, sarı Melâhat. İki hafta evvel o da bir gece bir saz dönüşü komşunun oğluyla şeytana uyduğunu söylemişti.

Telefona sarıldı.

— Alo.. Melâhat hanımı.. Sen misin Melâhat? Ben Neclâ! Gözün aydın. Sen de aydınlık içinde ol. Şu meseleye bir çare buldum. Şu canım, doktor işi hani?

Muamelâttaki sarı Melâhatın mavi gözleri yeşil yeşil parladı.

— Sahi mi? Aman Neclâ gözünü seveyim kardeş. Akşam seni bekliyeceğim. İyi haberlerle gel. Paranın ehemmiyeti yok...

Ayni serviste çalıştıkları Aysel birşeyler sezerek, kalemi elinden bıraktı. Melâhat gene sevinçli bir haber almıştı galiba. Saçlarını şöyle taramasa, onu daha çok sevecek ama. Sonra... Yeşil manisi mi var ne, tayyörü yeşil, iskarpinleri yeşil, çantası, eldivenleri yeşil. Halbuki Aysel yeşili hiç sevmez.

Melâhat konuşmasını bitirmişti. Aysel'in yanına geldi. Sevinç içindeydi.

Aysel, kumral kaşlarını çatarak:

(Devamı Var)

TAŞ DEVRİNDE

— Öbür mahkûmu da gelecek fırtınada elektrikli sandalyaya oturtacağız. (Mustafa Eremektar)

YAZISIZ

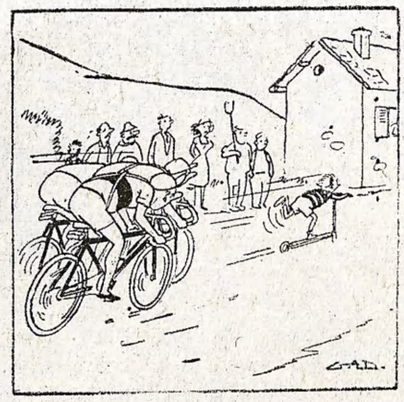

YAZISIZ

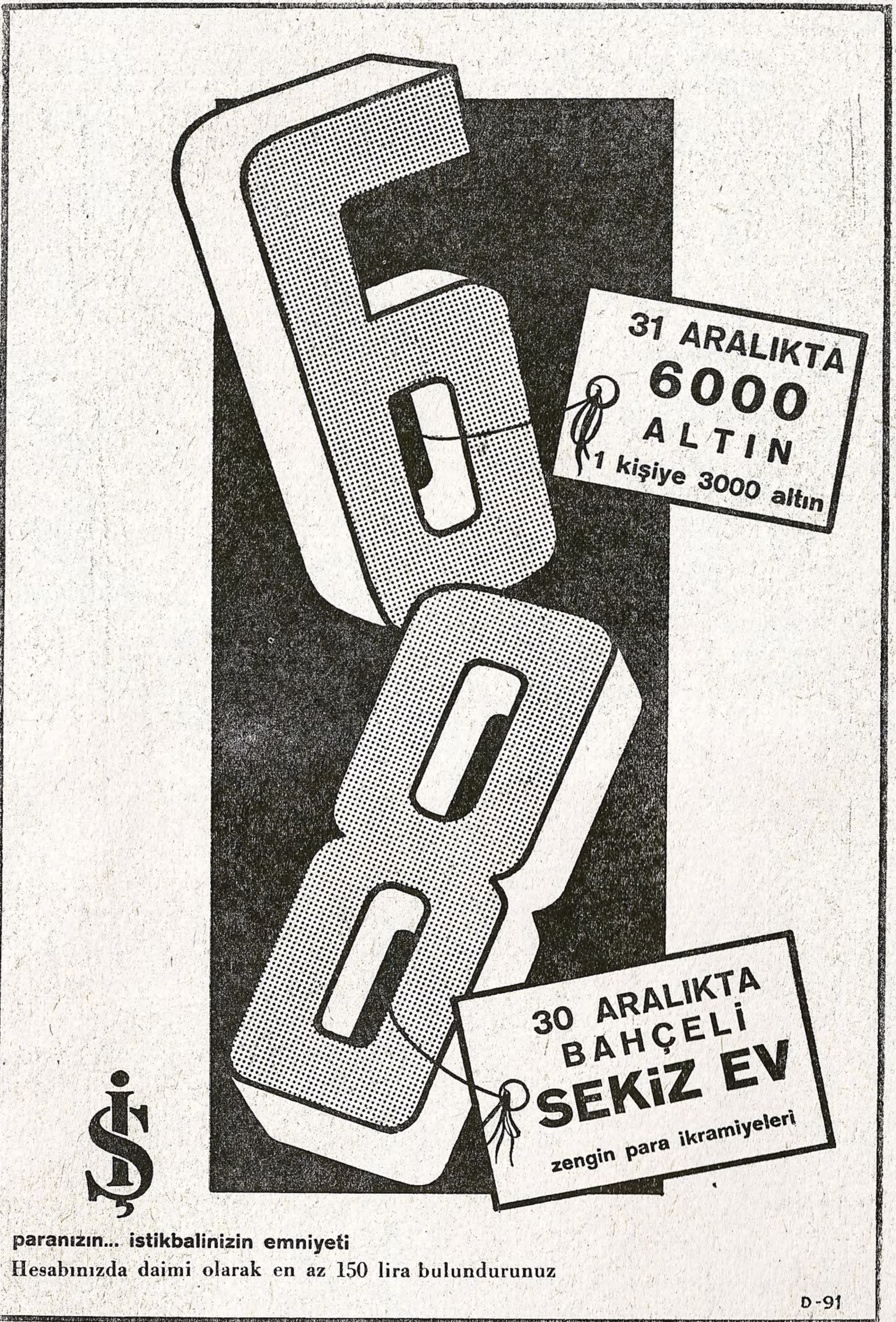
31 ARALIKTA
6000
ALTIN
1 kişiye 3000 altın
30 ARALIKTA
BAHÇELİ
SEKİZ EV
zengin para ikramiyeleri
İŞ
paranızın... istikbalinizin emniyeti
Hesabınızda daimi olarak en az 150 lira bulundurunuz
D-91

Tef

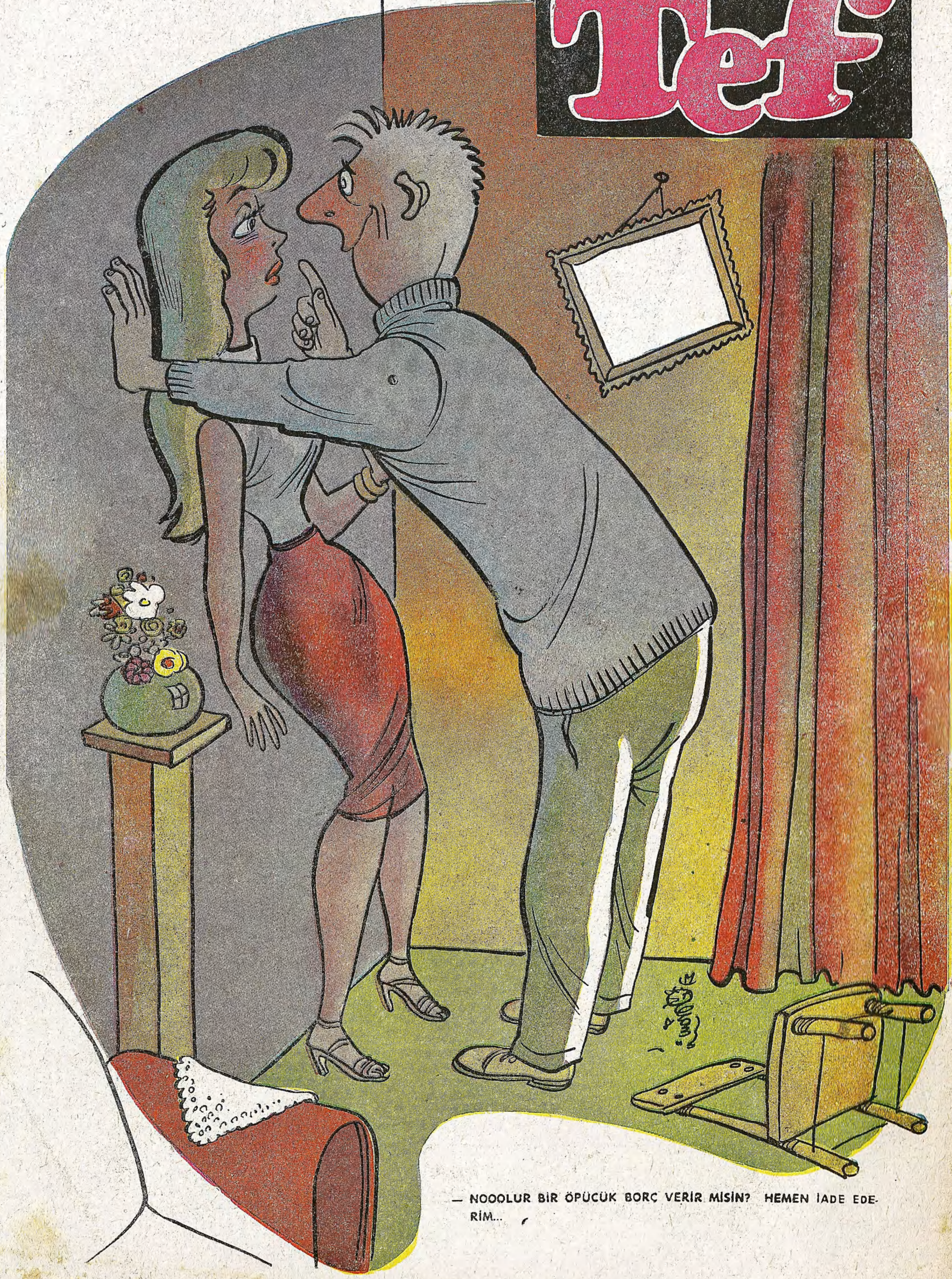

— NOOOLUR BIR ÖPÜCÜK BORÇ VERIR MISIN? HEMEN IADE EDERIM...